

ἔθνη ὡς ἡ λέπρα εἰς τοὺς Ἑβραίους. Ἐγὼ ὁμως οὐδόλως ἤθελον δι-
στάσει ν' ἀποτρέψω τὰς ὥραίαις μου ἀναγνωστρίας καὶ ὁλόκληρον
τὸ ἥμισυ ἄσχημον αὐτῶν τοῦ νὰ μιμηθῶσι τὰ ἔθνη εἰς τὸν ἄχαριν καὶ
μωρὸν αὐτῶν ἐγωῖσμόν, διότι οὗτος ἀνήκει εἰς τοὺς παλίμπαιδας,
θὰ ἦτο δὲ πολὺ νόστιμον νὰ συνίσταται ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐκ πα-
λ ι μ π α ί δ ω ν !

Ἐν Καίρῳ, τῇ 2 Αὐγούστου 1884.

Α. Γραμματικὸς

ΕΙΣ ΟΨΙΠΛΟΥΤΟΝ

[Ἐξ ἀνεκδότου σειρᾶς κοινωνικῶν Σατυρῶν]

Ἐπλούτησες καὶ σύ; Παρὰ 'ς τὸν τόπο !
Σοῦ εὐχόμεαι κι' ἐγὼ πολλὰ τὰ ἔτη.
Ἐπὶ τίλος σοῦ πρέπει γιὰ τὸν κόπο . . .
κάμε γὰρ σὲ βαφτίσουν Εὐεργέτη.

Εἶν' εὐκολο γιὰ σὲ γὰρ καλοπιάσης
καμμιᾶς ἐφημερίδος τὸν συντάκτη·
πλήρωσέ τον καλὰ γὰρ τὸν χορτάσης,
γιὰ γὰρ ῥίξῃ 'ς τὸν κόσμον λίγη στάκτη.

Τὰ παράσημα — ξέρεις — δὲν θὰ λείψουν,
καὶ στιχουργοὶ μὲ ζέστη θὰ σ' ὑμνήσουν·
δῶσε χορούς, συμπόσια, γιὰ γὰρ σκύψουν
ὅλ' οἱ μεγάλοι γὰρ σε προσκυνήσουν.

Καὶ χοράσια θὰ θρῆς γὰρ σ' ἀγαποῦνε
ἀλλὰ — μὲ συγχωρεῖς — πλύνε τὰ χέρια
καὶ πάστρενε τὰ ρύχια, μὴν εἰποῦνε
τοῦ μιὰ φορὰ ἴπον. λοῦσες χοιρομέρια.

* *